

עלון החטיבה
גבעת-חיים
שנת 1958 מ' 95/48

40/11

היו אי פעם
ואנחנו

נדם חקרב
נדם

(שנת חסד מ' 95/48 קצ"ע)

ע

לומים צועד מדי שלשה שבועות צעד נוסף לקראת גליון המאה שלנו. אי-ננו רוצים כאן לכתור את עלייתו וירידתו בקרב זמן זה, - הדבר ייעשה עוד בהרחבה, רוצים אנו להעלות בעיה מיוחדת לעלון בתקוה שבעזרת קוראינו תפתר בצורה זו או אחרת עוד לפני הגליון "ההסטורי".

מדי עלון בעלון מוצאים אנו רשימה אחת ויותר הנוטאת שם סתום: אגממ וכדומה המשאירה מעין חלל שאריך היה להסתם בגמר הרשימה, ולא פעם זה אף מגיע לטענות ומענות המופנות - בצדק או שלא בצדק - למערכת העלון. כי-ון שכן אנו ננסה "להסביר מעשינו" אלה בתקוה שהקורא יחרום מדעותיו הוא בהצעות מעשיות או שיתחשב בצורה הקיימת.

אם נשים לב רוב הרשימות הנ"ל הן פובליציסטיות ובמידה ויש, גם שיריים. הרשימות עוסקות על פירוב בביקורת שלילית על החברה ומהלכיה וכשבאים אנו לאסוף אותן מידי כותביהן. באופן טבעי מתעורר אצלו חוש הפחד - פחד בפני ביקורת החברה בה הוא חי, וחברה זו היא קטלנית לגבי רשימות מסוג זה, כשם שהיא מלגלגת על רשימות "ציונות" והטפת מוסר. את שתי התגובות ניתן להצדק מנקודת ראותו של המגיב בכך שאין אדם אוהב שידרכו לו על האצבע וביחוד על זה שיש עליה פצע, ובאותה המידה אין הוא כובל הטפת מוסר מאדם אחר כיון שכולנו בני אדם שונים. אם מוצדקת ראייה זו או לא - אין אנו באים לנתח, מחפשים אנו את המוצא לשני הצדדים - לכותב הרוצה "להציל את עורו" מזעם הקהל, - ולקורא המרגיש את עצמו מקופח ומרומה. וכאן אנו מתנגשים עם אחד מהחוקים הבלתי - כתובים הידועים לכל עורך עתון: "הקורא מעל הכל ובפניו שום טענה לא תתקבל". מכיון מדבר זה מיוחס יותר לעתונאי המקצועי, הרשימו לעצמנו וניתן לומר שנאלצנו לעבור על חוק זה, למרבה הצער.

בצורה זו בה אנו חיים ניתנת חשיבות יתר לצורת הגבתו של הקהל על רשימה ביקורתית וביחוד בשעה שאין הוא מזדהה עמה. לגבי שירים ורשימות "שקטות" יותר נובע הפחד אף הוא מהביקורת הניתנת במקרים אלו לא לחוכן דוקא אלא לצורת כתיבתו והעלאתו של הנושא ולמלים בהן הוא מבטא. לגבי שירים תגובת הקהל היא בדרך כלל שהכותב הוא "פטיכי", "משוגע", או אחד שאין לו "מה לעשות", "והפסע" כתיבת שיר לא ייטב לו - ליצור המסכן - זמן רב לאחר מכן.

סיבה שהיא משותפת לכל המקרים של אי כתיבת השם היא צורת ההגבה באופן כללי - (אם הרשימה או השיר יפים, על רמה, ועוד) שבמידה והרשמים ^{אינם} מעולים יפה אזי אפשרית הטענה ש"לא אני כתבתי זאת".

אמת היא שהמערכת לא עשתה עד כה שום פעולת הסברה למניעת הדבר בין הכותבים או בחברה כולה וזאת משתי סיבות א. כיון שאנו במצוקה מתמדת בחומר לעלון הרי כל כש המוסר רשימה כזו לדפוס נענה בצורך של הבטחות ושבועות מצדנו שלא נדבר פן חס וחלילה יתגלה הדבר. סיבה שנייה היא "סו-דוד מן החדר" וחצי נחמה היא לקוראים היא העובדה שבמקרים הנ"ל שלשה מתוך ארבעת חברי המערכת אינם יודעים אף הם את זהותו של בעל הרשימה. אלה הם בערך כל צדדיה של הבעיה המוכרים לנו. מאחר ובעיה זו תועלה אף בשיחת חברה נשמח מאוד באם תהיה השתתפות ערה בויכוח הן בשיחה והן מעל דפי

יום שישי ושבת ה-24-25 באוקטובר החקיים אצלנו כנס של נציגי כיתות י"א. הכנס אורגן על ידי כיתתנו ובעזרת מזכירות החטיבה. מטרתו הייתה בירור עניני המחזור לקראת גיבושו.

באחד מימי החופש מצאנו את עצמנו יושבים על אוטו משא משפנינו אל הכנרת ולא לטיול רגיל אלא לפגישה של 3 ימים עם עוד 6 משקים למטרת כילוי, הכרה ובירור בעיות שנתעוררו במשך השנה. הפגישה הזו אורגנה על ידי כיתה י"א שבאיך-חרוד בצורה מוצלחת למדי. בשיחות שנערכו שם סוכמו הדברים הבאים: א. יש לבחור ועדה מצומצמת של המחזור שמתפקידה יהיה לתכנן את הפעולות השונות ולדאוג לביצוען. ב. יש לקיים כנס של נציגי כיתות י"א במטרה לארגן את כל המחזור בפעולה אחידה ולהביא את הדברים לשלב מעשי. ג. כיתה י"א מגבעת-חיים תקח על עצמה לארגן את הכנס תוך חודש וחצי. עלינו על האוטו מרוצים וחזרנו הביתה מלאי מרץ לקראת העתיד.

על מאן הוסבר היכן, מתי, ומי החליט על קיום כנס זה (יש לאיין שמז-כירות החטיבה לא ידעו). הכיתה שלנו התחילה לפעול בהכנות ברצון רב ונראה היה שהרעיון קוסם לכולם, אך עדיין לא הייתה דעה מגובשת בתוך הכיתה על אופי הכנס ועל הנושאים אשר צריכים להתברר בו. על כל פנים ברור היה הצורך בקיומו. ערכנו שיחות והדעות נתפלגו לחלקים שונים, כנראה מחוסר ידיעה ברורה מה כונת הכנס. הזמנו את מזכירות החטיבה ובבירורים שערכנו אתם סוכם שנושאו המרכזי של הכנס יהיה דיון על תפקידי המחזור במסגרת ארצית ומקומית ואם ישנו בכלל צורך - לדעת הכיתות - בהתארגנותו במסגרת זאת. נוסף לכך היה צורך בשמיעת דו"ח מפעולות הכיתות שנעשו. לבסוף אחרי שכל השיחות והבירורים נגמרו נשלח חוזר לכל המשקים.

הכנס נפתח ביום שישי בערב בפגישה ידידותית של כיתתנו עם הנציגים ובה נמסרה תכנית הכנס. בערב נערכה מסיבה של החא אשר בה השתתפו גם הנציגים שהביאו את התפעלות מן התוכן והביצוע הכמעט - מושלם. למחרת ב-9.00 נפתחו הדיונים אשר התפתחו סביב הנושא: מה צריכה להיות מגמת פעולתו של המחזור בשנה זו, מאחר שכולם הסכימו בצורך פעולה כזאת. הבירורים היו מעמיקים למדי וברוב הדעות אפשר היה לשמוע שכיתה י"א הנה הכיתה אשר נושאת בעול החברה, וברוח זו אף נוסחו ההחלטות.

לאחר גמר הדיונים והסיכומים נערך ביקור בבית-החרושת ובמשק. גם כאן הובעה התפעלות מגודל המפעל ומגודל האבנים שבמיץ אותו מיצרים.

לסיכום: לא האמנתי שכיתתנו תהיה מסוגלת לארגן את הכנס, אך למרבה השמחה הייתה ההשתתפות בעזרה ובהכנות מלאה, וכל החברה נתנו את מרצנו וזכותנו למצן הצלחת הכנס. הכנס עצמו היה מוצלח מכל הבחינות וכדאי ללמוד ממנו. שמנו הטוב בחטיבה ושם התא כולו הוכפל ואני מקוה שנדע לשמור עליו.

אנחנו מודים לכל אלה שעזרו לנו בהכנת הכנס: לרות, למורים, למזכיר, לאקונום, לכיתה י' שפינתה את חדריה לבאי הכנס ולכיתה י"ב שלא חסכה דברי בקורת ולעצמנו אנו נציין שהגענו לאחר כל ההכנות הרבות למעלת "דוקטור לעריכת כנסים" אולם לא נאטער על כך.

את עניני ציונות

מבעיות החברה

קשה לאדם שחי ונמצא בחברה, לבוא ולבקר אחתה ולמצוא ליקויים. בכל זאת אנסה להעלות כמה צדדים שליליים אצלנו, אם כי איני מתעלם מצדדים טובים שאצלנו יהם רבים. לעתים נדמה שפעילות ופעולות חברתיות מחפות על תהום וריקנות הנמצאים אצל הכלים מאתנו.

כל פעולה ותהיה ככל שתהיה מענינת ונאה, אינה מספיקה ומספקת את אותם אלה שאין להם ביתר הזמן מה לעשות, ואלה מוצאים ביטוי לשעמום בשיחות תפלות, בשירים חסרי טעם - ביטולים שהם לא לנו. איני מתנגד לשלאגרים ולמוסיקה הקלה, קלה, אך נדמה לי שאצלנו זה כבר יותר "מקצת". זה מתחיל לעבור את המידה ועלינו לראות ולמנוע זאת לפני שיהיה מאוחר, וישנן דוגמאות ממקרים שונים שאצלם כבר מאוחר וכל נסיונותיהם להתחיל מחדש - נכשלו. בקליטנה התקיים משפט על בן החברה. אם כי המשפט לא הסתיים (וגם אין צורך לסיימו, כי הבעיות שהועלו הן חשובות ולא מי"ניצח"). יש לי רושם שכדאי היה לארגן עוד דברים מעין אלה: תגובות, הערות למפעלים חברתיים מעל דפי "עלומים", משפטים שונים על עניני הקיבוץ וענינים העומדים ברומו של העולם. לדוגמה: רבים מבני החברה אינם יודעים מה זה ספר קריאה טוב. לדעתי על החברה ובעיקר על המורים לשים לב לדבר הייתי מציע לחייב כל ילד לקרוא ספר מסויים ואחר כך שיתקיים על אותו ספר "משפט" או בירור בחברה. או לקחת סופר מסויים, לתח את מבחר ספריו ועל סופר זה יתקיים לאחר מכן ויכוח אם לשבט או לחסד.

על "עלומים": הועדה משתדלת ומוציאה לאור כל שלשה שבועות חוברת לפנים החברות מענינות יותר ולעתים פחות, אך תמיד התגובות של "החברה" תהיינה קשות ומקטרגות: "איזה עלומים מתורבן", "פוי, איזה שיעמום" ועוד ועוד מסחר השפה העברית המתורבתת והמתוקנת... אפילו אם החוברת לא מוצלחת כל פעם, עלינו לעזור ולא לבקר בצורה כזאת. אפשר לבקר בצורה בונה ועוזרת.

"המסיבות": למסיבות אנו באים בשביל לראות ולשמוע, על מנת שיגישו לנו מן המוכן. עלינו לדעת שרק אנו בעצמנו מסוגלים ליצור אורה ומתח במסיבה. להיות פעילים "בשקט" ופעילים בשירה, ולהרגיש הצלחת המסיבה תלויה אך ורק בנו. איני מעיז להזכיר את בעית "הדברים הטובים"...

ציינתי רק את הדברים השליליים שאצלנו, כי הריק הם טעונים הבלטה ובירור, אך גם הדברים החיוביים רבים ואולי בסיכום הם מחפים גם על הרע, אך בכל זאת כדאי "להקדים תרופה למכה". אולי הדברים יראו כ"ציונות" לשמה אולי ביטאתי נכון את מחשבותי אך אלה שדברי ירגיזו אותם מחבקשים לסלוח מראש, כי לא להעליב או להרגיז התכוונתי אלא להעיר ולהבהיר דברים שונים..

פ

ובעקבות זה...

רשימה זאת הובאה לדפוס בצורה זו שלפניכם, כלומר בתנאי מפורש ששם הכותב לא יופיע ונוסף לכך, שאין להכניס כל שינויים בגוף הרשימה, במקרה הזה ככל הקוראים אף אני איני יודע את שם המחבר וחבל שהרשימה נמסרה בתנאים שלמפועל הדין יזקקה לעריכה בסגנון, בקישור בין הדברים ועוד. לעצם התוכן הכתוב, איני חושב שכרגע יש מקום לבקורת כזו על החברה, כיון שנעשים עתה כל המאמצים לשפר את מצב החברה. ברשימה עצמה אין שום חידוש לגבי רשימות דומות שנדפסו זה מכבר. נוסף לכך הדברים החריפים בחלק הראשון שברשימה אינם מציאותיים אצלנו (או שהם לא מוטברים נכונה) ואיני חושב שהם ירגיזו מישהו. אולם אל נרבה בדיבור, השפטו בעצמכם את תוכן הרשימה ואת הגבול המעורר והרעיוני.

ליל סתיו

סתיו

בעד חלוני הצר
את זה הנוף אראה,
רגע קט הוט קר
ורגע -- כה נאה...

חנוע צמרת ברוח של סתיו
ועלים - סחור מטה ינשורו.
רוח בחלון בא ונשב
ושמים פניהם הקדירו.

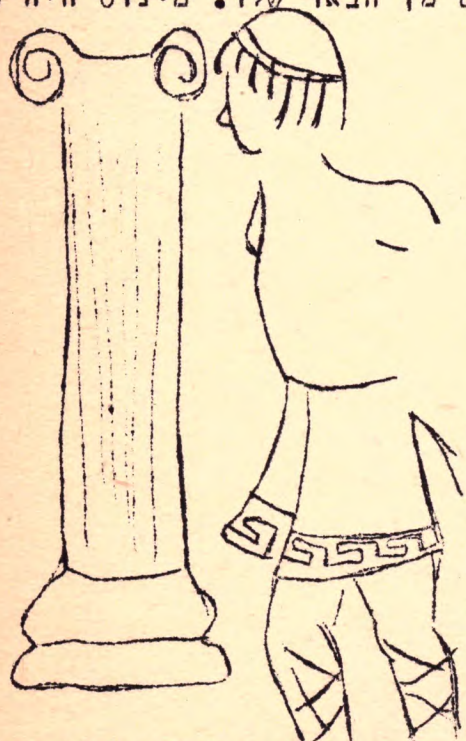
מבהיק השדה בזוהר ירוק
ושמש דרום חחייך - ענוגה
וצלול האויר, זך ומתוק
ושמחה מהולה בתוגה.

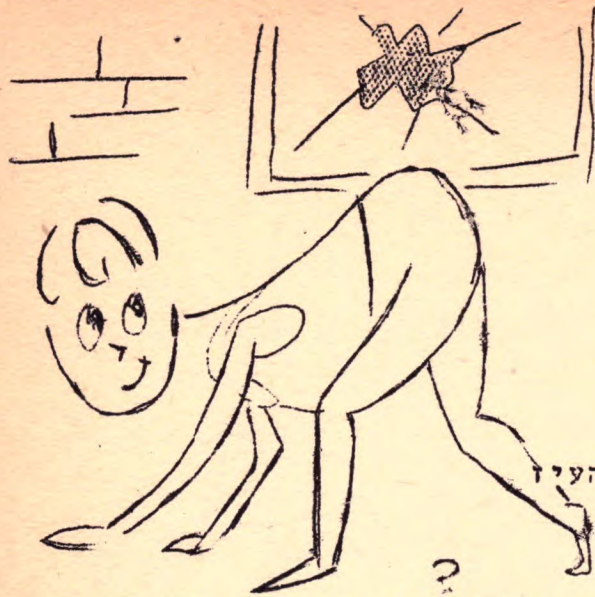
סתיו
ורוח נשב
ואורה נוגה
...ותוגה...

והתעוררת...

ליל שבת לפני שבוע הפלגתי בדמיוני כמה אלפים שנה אחורה לעיר קנוסוס, לכרתים. מינוס הזמין אותי לשם בחור שליח המאה ה-20. הייתי ממש מופתה הארמון הוא בית ענק מקושט בכל מיני ציורים פנטסטיים. מינוס הוביל אותי דרך חדרי חדרים עד שהגענו לחדר גדול. זה היה חדר המלוכה, שם עמד כסא המלך, שהיה כסא עצום (כנראה מפני שהמלך היה שמן). הייתי נוכח באחד המשפטים שניהל מינוס: איש עשיר אחד חבץ קבצן למשפט בגל שהוא שחה מים מן הבאר שלו. מינוס היה מרוגז ופקד להביא את העשיר למינוחאורוס.

אחר כך ניסחתי עם מינוס באפריון לאצטדיון מפואר ולפני שהתחילה ההצגה היה לי פנאי להסתכל בקהל. המיונאים הם גזע נמוך וצנום. לגברים מין אזור מתנים פשוט, אבל הנשים גנדרניות מאד וממש מכוסות בחכשיטים. והנה התחילה ההצגה: לזירה יצאו חשעה נערים וחשע נערות גבוהי קומה ובהירי עור ושיער. אחריהם הכניסו לזירה שור בר משחולל! שאלתי את מינוס - מה הם הכפז-רטאים והוא אמר לי שזהו המס שנותנים היוונים למלך כרתים. אם הם מצליחים במשחק הפז הם מובאים למינוחאורוס! כל הנערים והנערות הצליחו לעבור בשלום את המבחן חוץ מנער אחד שנהרג. מחזה זה היה מאד אכזרי בשבילי. אחר כך הלכנו לנמל. בדיוק הגיע לשם צי הסוחר של קנוסוס ממצרים טעון סחורה יקרה! היום כבר החסיך כשהתחיל משחה ענקי. מאות ליטרים ייין נשפ-

אמנון הג'ינג'י

k

במשק יש ילד ידוע
אמנון הג'ינג'י, תלמיד כיחה ב'.
רגליו יחפות, השיער פרוע
מדי יום ביומו הוא נמצא מתקוטט.

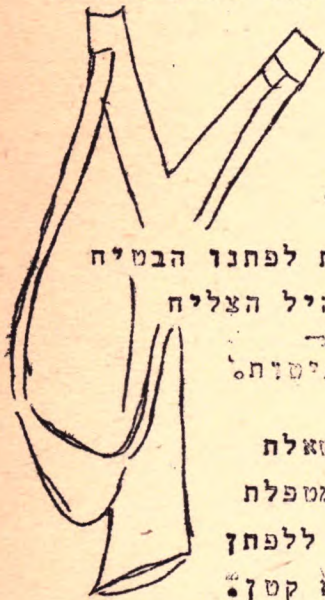
נער שובב הוא, פקח, זריז
במוחו אמצאות כרימון,
והקשיבו היטב יום אחד מה העיז
זה הילד ששמו הוא אמנון.

ורצים הם כולם גם הנה, גם שמה.
אחד בגרביים, שני רץ יחף
ומי בכתונת, אחר בפייג'מה
ומי שרובה לו מופשל על כתף.

באחד הלילות קלוש אור הירח
המשק ישן לו שקט ודומם
צלצול פעמוניה את השקט פולח
מבהיל חבריה מעמקי חלומה.

אז עיני רפאל ניטאות לרקיע
"הכיטו, עשן מיחמר מאי שם"
ופנחס הרפתן מתרוצץ ומזיע
כי נדמה לו שאש אחזה באסם.

נחמה טוענת כולה בהולה:
"חברה, שמעתי זמזום אוירון"
מרים הגננת פנתה לשמאלה
יצורחת לפתע במלוא הגרון.

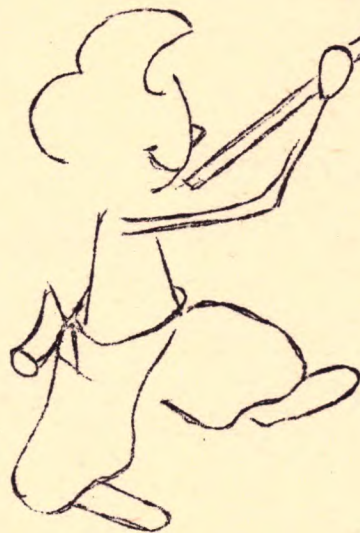

לפתאם בבולמוס של אותה הקלחת
לאזני חבריה מילה במילה
נשמע קולו של אמנון, שד משחת
שבואש מורכך את סודו הוא גילה.

אפרים לא את לפחנו הבטיח
אם הוא להבהיל הצליח
בלילה בחצות-
חבריה מן המיטות.

אך השאלה נשאלת
איך חגיב המטפלת
אם יזכה זה ללפתן
או לעונש לא קטן.

נעמי מ. (עלעלים)
עלון כיחה ט'.

בקיזור יש להניח
השובב הזה הצליח
להבהיל ממשכבם
את החבריה כולם.

* בשעור הקלאות הגיעו לנושא "הכלאים". החברה הביאו מיד את דיאנה הכלבה כדוגמא. אשר שלא הבין במה המדובר, תמה וניסה לפענח עד שפרץ לפתע: אה, זה הנקניק' המהלך בין כתה ט' לחדר-האוכל!!

ספרות

ואמריקני

בית התה

בית התה" הוא סיפור על חיל הכיבוש האמריקני, ונס-יונו להשליט זמורטיה" ביפן. תוך כדי כך מגיעה העלילה לקונפליקטים משעשעים בין האמריקאים וחושבי האיים שאי-נם מסוגלים לקלוט את "התורה".

גיבור הסרט הוא קצין אמריקני (גלן פורד) שנשלח לאחד האיים בחור מושל צבאי. בתחילה הוא מנסה להתיידד עם התושבים הממנים אותו בחור ראש העיר, ראש ליגת הנשים ועוד. אולם מנהגייהם קשים לתפיסה. הוא מקבל מידי-הם מסרת (מרלון ברנדו) שמשגע אותו, וגיישה צעירה ויפה הכופה עליו להתפשט וללבוש קימונו (שק יפני). במשך הזמן מתרגל פיסבי(הקצין) למצב ובתמונות הבאות אנו מוצאים אותו על ברכיה של הגיישה. לפי דרישת התושבים, מקימים במקום בית-תה, בית-ספר ותעשיית יין-ויסקי לצבא הכיבוש. באמצע אידיליה זו, מופיע המפקד הכללי שאינו מוכן להתפשר עם שום סידורים מקומיים, ופיסבי מקבל צו העברה. באמצע פרידתו הטרגית מהגיישה, מופיעה במקום משלחת ביקורת של סנטורים אמריקאיים המבקשים דו"ח על פעולות הצבא למען התושבים. בעוד הקצינים עומדים אובדי עיצות, באים היפנים ומראים בשמחה רבה על בית-התה ומה-ללים את המושל. הסנטורים מרוצים אף הם, פיסבי מוחזר למשרתו והכל בא על מקומו בשלום, - ללמדך שתרבותם של היפנים ניצחה את זו האמריקאית, ואין לחיילים אלא להשלים עם המציאות. (מתוך "עלעלים) רחל (כיתה ט')

"בן האולימפוס"

הספר מספר על תקופת פריקלס, על חייו, דרך עלייתו לשלטון ועל משטרו. התוכן הוא בלי עלילה מיוחדת, אבל הוא מביא אותך להרגשה והכרה של התקופה. והנה בקיצור תוכן הספר: קימון חוזר ממסע נאחון וכל העם מריע לכבודו. קימון זוכה לגדולה, אבל לפי השתלשלות הדברים אחר כך יורד מגדולתו, ופריקלס עולה לשלטון. פריקלס הנהיג חוקים חדשים, אחרי שנים רבות של חוקי סולון. פריקלס הנהיג משטר עם ויפה מאד את העיר אתונה. הוא הקים מקדשים חדשים ואת הישנים חיקנו. אחר כך הוא היה אריך לדאוג לביצור העיר מפני ספרטה. למרות שפריקלס ניהל מלחמות וכל זה דרש ממנו מאמץ כביר הוא לא נכנע ועבר במוץ לשיפור תנאי החיים של אתונה. הוא זכה לאהבה רבה מצד העם ולא כמו קימון שזכה לאהבה בק בגלל נצחונותיו אלא בגלל תכונותיו הנעלות. אך גם לפריקלס היו מתנגדים והם הצליחו לקחת את השלטון מידו. הם החזירו את חוקי סולון ובתקופה הקצרה שהם היו בשלטון הם השחיתו את כל הישגי התרבות המפוארים מתקופתו של פריקלס. אבל העם לא יכול לחזור לתקופה יותר מפגרת. לכן לא עבר זמן רב ופריקלס חזר לשלטון, אבל הוא היה כבר חולה ומיואש ואתונה לא חזרה כבר לפארה הקודם. בסוף הוא מת וזאת היתה אבדה כבדה לעם האתונאי. העם הכיר בגדולתו של האיש הזה וכינהו בשם "בן האולימפוס". עד היום אפשר לראות באתונה חלק מהמסדרים היתה שוררו רימון. רמון צנוע מאלני להדיא

ספר חנוכה

אם ניגש לסכם בקצרה את התקופה האחרונה בפעילות הספורטיבית הרי שנוא
שגם במשך וגם בחברה (באופן יחסי) היתה פעילות ספורטיבית.

ב ח ב ר ה: נערך יום ספורט קל, שבו הופיעו קבוצות הבנות עם השחקניות
המובחרות שלהן למשחק הכדורגל. ואילו הבנים הופיעו למשחק הפעם בצורה שונה
לגבי המשחקים שנוהגים לשחק בהיי יום יום והוא משחק ה ג ע ג ע: לאחר סיכום
יום הספורט הראשון מעל גבי "עלומים", אני רוצה להכין אתכם לקראת יום
ספורט חדש העומד להתקיים בעוד כשבועיים ימים.

ב מ ש ק: במשך התקופה האחרונה היתה פעילות ספורטיבית בשני ענפי הספורט
(כדורגל וסל).

ב כ ד ו ר ג ל: לפני שאני מציין את המשחקים על תוצאותיהם אני מברך את
קבוצת הנוער שלנו שהתחילה השנה את דרכה, ותעלה גם בנצחונות. והרי פירוט
התוצאות של משחקי כדורגל:

ג"ח - שפיים	6:1	(בשפיים)
ג"ח - שפיים	1:7	(בג"ח)
ג"ח - בית-ליד	1:1	(בג"ח)
ג"ח - גב.אולג	1:2	(בחדרה)
ג"ח - כרכור	1:10	(בג"ח)

נוער:

ג"ח - שפיים	1:1
ג"ח - שפיים	2:0
ג"ח - מכבי חדרה	2:6
תוצאות כדורסל:	

ג"ח - נבחרת הצנחנים	50:51
ג"ח - נח"ל	35:48
עין-חרוד - ג"ח	42:56
ג"ח - רמת הכובש	34:42
משה"ע - ג"ח	37:52

כך יש לציין בכדורסל שקבוצתנו נכנסת השנה לליגה הארצית (ליגה א') בה ישחקו
קבוצות מהליגה הלאומית, וקבוצות על רמה גבוהה.

ובשכבה הבינונית

כידוע לכולנו פועלת ועדת ספורט מדי שנה בשנה כשהיא מורכבת מנציגי של
הכיתות - ז, ח, ט. במידה שאני זוכר לא היתה הפעילות מוגברת במשך היותנו
בשכבה הבינונית. נדמה לי שהשנה התחילה הועדה את עבודתה ברצון וזה משחק
בשיחות של הועדה. בתור מבצע ראשון בחרנו באליפות שח-מט. מספר המשחקים הוא -
22, מבצע ראשון אשר יכלול את כל השכבה יהיה כנראה משחק יום שייערך בקרוב.
משחק זה עדיין לא נערך בשכבתנו. מסע חוליות כפי הנראה לא ייערך השנה ובמקומו
יבוא משהו הדומה לו. כשנערכה בדיקת הציוד אשר נשאר מלפני שנה התאכזבנו מאד.
ואחר כך התברר שהציוד שנראה לנו בתחילה כראוי לשימוש גם הוא אינו בסדר.
ג"ח כוגע שום ציוד ספורטיבי. דבר זה אינו מעודד ביותר ובכל שנה ניאלץ
לאסוף כדורים מהילדים ואף לקנות. בסופו של הדבר יש לאחל לוועדה שנה של
פעילות מוגברת ומצד החברה דרוש רצון ועזרה.

אהוד (ט)

פ ר ח י ה ח ו ר ד ש

כתמה עבת השורשים - עשב רב-שנתי ולו ציצת שורשים מעוביה באדמה, מן ומק -
דימים לפרוח בראשית החורף ומן המתמידים בפריחתם חודשים רבים. העלים ארוכים
בשונת יהפריחם נישאת על גבעולים בלתי מסתעפים. נפוץ ברוב איזורי הארץ,
בחורש או בביצה, הפרחים כתומים.

חיננית הבחה - שושנת העלים הבוקעת בראשית החורף, מתוך ציצת שורשים
הטמונה באדמה כל הקיץ - היא ראשיתה של החיננית, המרכזת השושנת יוצאים
הגבעולים נושאי הפרחים. פרחי ההיקף הלשוניים, לבנים-ורודים, ופריחי המרכז
הצינוריים - צהובים. פורחת כל מחצית החורף הראשונה באיזורי החר, הים - החי-

5/7 9/11 5/3
 תמארינים בתהלים 3/4

...נובמבר. נובמבר

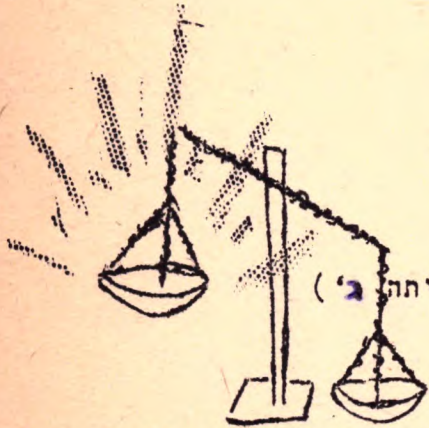
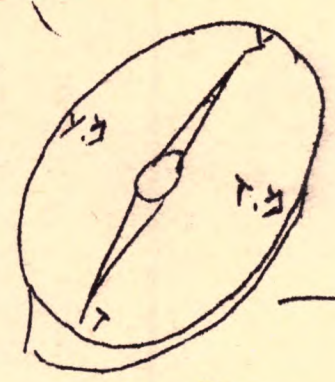
- 2/1917 בלפור מצהיר על הקמת מדינה ליהודים לאחר שהוחלט בארוחת ארב ע על כוס תה וביצים שלוקוח.
- 5/1912 נולד רוי רוג'רט "מלך" הקאבוויים.
- 5/1605 בית הלורדים האנגלי עמד להשלח לירח בעזרת חומר נפץ. מניחו נאסר.
- 6-7/1917 הבולשביקים זרקו את קרנסקי וחפסו את השלטון.
- 1927 הבולשביקים זרקו את טרוצקי מהמפלגה.
- 11/1918 נסתיימה מלחמת העולם עם המספר הסידורי 1.
- 19/1869 בחגיגות רבה נפתחה תעלת סואץ ובשמחה פחותה מזאת פותחה ב-1956.
- 22/1890 דה-גול בא לעולם.
- 1958 טעות דפוס קרתה למו"ל של הספר "ד"ר זיוואנו": מחברו טען בספר נגד הטירוור במשטר שבברית המועצות בעוד שהוא לא התכוון לכך כי זה לגמרי לא נכון.
- 30/1874 כמו לדה-גול קרה הדבר גם לצ'רצ'יל.

אמי כצ'אירוס אבינו

שיר על מצפן

אנחנו לומדים משהו מעניין:
 אתמול עשינו גם מצפן.
 המצפן מראה לצד צפון,
 בכיתה מול החלון.
 הבאנו את המצפנים לחדרים,
 ואף הראנו אותם למורים.
 בזה נגמר שיר המצפן
 ללמוד היה מאד מעניין.

אוריית (כיתה ב')

דגש קל

* בנחיש הל"ה הצליח מ. להוכיח עצמו כבן מלך אמיתי לאחר שהתעורר בבוקר משנת לא שנת כשכל גופו כואב עליו. הסיבה די פשוטה: במזרון היו עדשים במקום קט.

* את ערב יום שישי פתחו החברה בחצרה של נחית הל"ה בתפילה בציבור שהחזן המנחה היא עדה כ. בפרק: "הבן יקיר לי אפריים", בליווי מקהלת הגברים העונה אחריה "אמן".

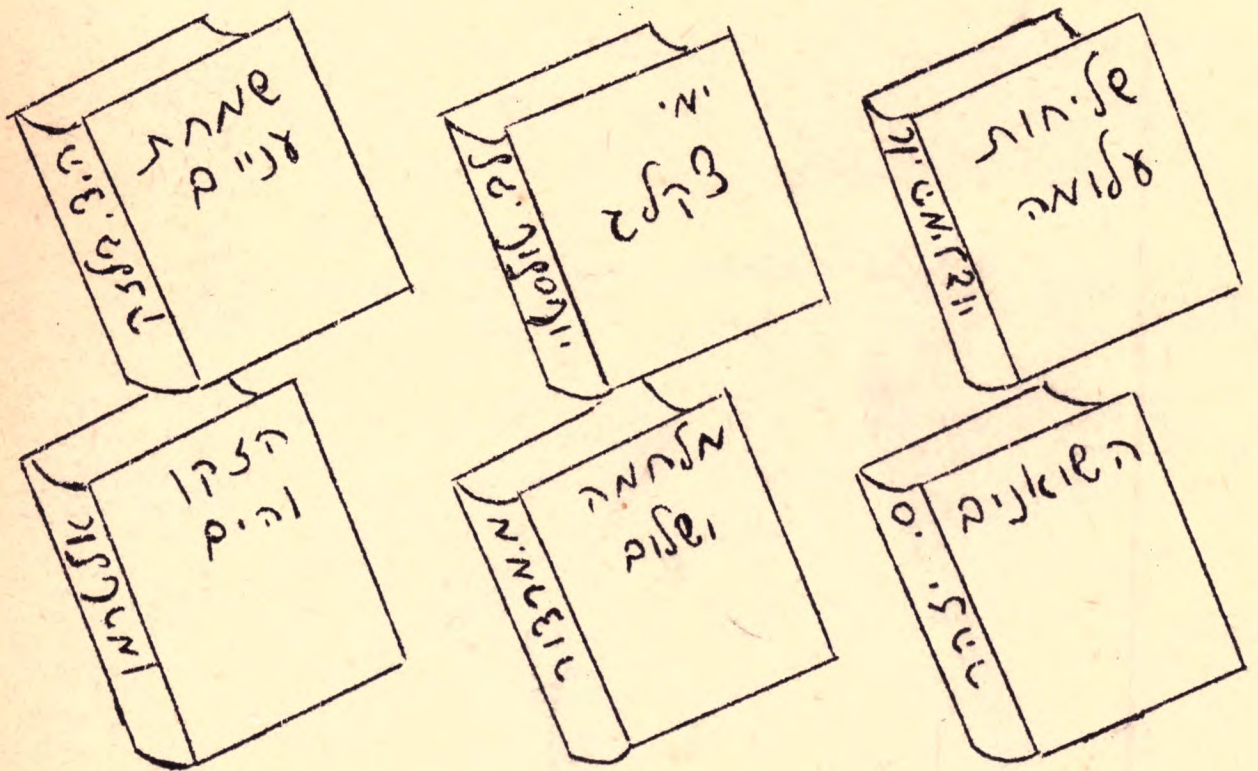
* יחד עם רוקים הנחיש אכלנו "נקניק זבובים", שרנו את "שיר השירים" ושמענו תקליטי דמאללה.

אל תבלבל את כוח!

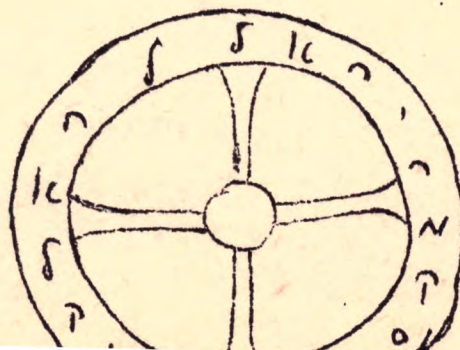
לפניכם 8 פרטים ביקור של אנשים שונים. כל שם מכיל בחובו את מקצועו של בעל הכרטיס. נסו לזהות על פי שמות האנשים את מקצועם;

אחיו	אחי . אולטי .	מנשה : לית . חנוב .
אמא	יאן . עיתני .	רוט : ט : קרטיס .
אבא	אלי . שמח .	ש : ח : נותר .
	מר . קו . טו פיזי .	רן : סלדי .

לפניכם 6 ספרים אשר נשלחו לכורך. לאחר שנכרצו, התברר שבחפזונו לא צרף הכורך את שמות הספרים לטופריהם. אנא, עזרו לו להחזיר את הסדר על כנו פן יפוטרו מעבודתו.

וקוראים את השלישית. לאחר המאמץ הזה, נמצא שמו של משורר יהודי (אל בהלה).

והרי גלגל פלאים. עלינו למצוא אות אחת שהיא ה- מפתח לפיו נלך בכיוון מהלך השעון כשאנו מיל- גים על שתי אותיות, -

בימים אלה פורסם פסק הדין של 8 מבין 11 הנאשמים ברצח כפר קאסט, ערב מלחמת סיני. המשפט עורר הדים רחבים בציבור הישראלי ורבות הדעות הן לחיוב והן לשלילה. ימים יגידו מה תעלה ברישתה המשכה של החקירה במשפט זה. בשאלון שהעברנו בין מספר חברים הצלחנו לדלות כמה דעות על פסק הדין והן מובאות להן:

שאלה 1: האם פסק הדין יכול לשמש דוגמה חינוכית כנקודת מפנה בגישת

הצבא לעניינים דומים?

חשובה: (חבר מחוב הנוער): קודם כל צריך לקבוע שזה לא הצבא אחראי

למקרה כפר קאסט אלא משמר הגבול שהוא ענף מהמשטרה. בצבא עוד לא קרו מקרים כאלה, אם כבר הרי קרו מקרים אחרים שצה"ל ידע לעמוד בגילויים אנושיים ומו-סריים בשעת קרב. ולכן נקודת המפנה צריכה לחול לא בצבא אלא במשמר הגבול. (אריאלה): לאחר פסק הדין חושבני שהמפקדים ישקלו היטב לפני מתן הפקודות את האחריות על המקרה הזה הן על הפיקוד העליון והן על החיילים הטראיים.

ש. 2: האם לדעתך פקודת העוצר שניתנה הלמה את חנאי הזמן ואם כן כיצד

לדעתך צריך היה לבצעה?

ה. (גירא א): לאור הצרכים הבטחוניים של המדינה באותו זמן היה צורך

בעוצר אמנם לא כפי שהוא בוצע בכפר קאסט.

ג. (גבי): פקודת העוצר הלמה את חנאי הזמן כי במצבים בטחוניים חמורים יש

מקום לעוצר בכפריים הערביים ואי אפשר לקחת את הדוגמה של כפר קאסט כי ראינו בכפריים ערביים אחרים בהם ניתנה פקודת העוצר ולא קרה כמקרה כפר קאסט ועל כן יש חשש שעיקר האשמה היא על מלינקי ודהן - מבצעי הפקודה ועל ידם ניתנה פקודת האש.

ש. 3: האם יכול חייל בעיצומו של קרב להבחין בין פקודה חוקית ולא חוקית?

ה. (אבי): לפי דעתי החייל כשהוא נמצא בעיצומו של הקרב איננו יכול

להבחין בין פקודה חוקית ללא חוקית אולם מקרה כפר קאסט זה לא היה בתנאי קרב כלל ופקודת האש הייתה אכזרית ולא שקולה היטב.

(אריאלה): החייל בעיצומו של הקרב הוא אינו יכול לחשוב אם הפקודה

חוקית או לא חוקית. הוא רק מבצע את הפקודה.

ג. (נדב): יחזק ואין חייל יכול להבחין בתנאים אלה בין נקודה זו או אחרת

אולם הוא יכול וגם חייב להבחין בין פקודה הגיונית ולא הגיונית, במקרה של הריגת אדם אפשר לפעמים לנקוט לפי המצפון האישי ולא המלאכותי ובמקרה כפר קאסט יכול להחשב כאחד מן הפעמים האלה כיון שהרצח בוצע לא בעיצומו של קרב, כלומר: בדם קר, כיון שהיורה היה בשליטה עצמית מלאה על גופו הן מבחינה פיסיית והן מבחינה רוחנית.

ש. 4: איך לדעתך צריך היה העונש להנתן לפי החוקים האזרחיים, או עונש

סמלי בלבד?

ה. (אבי): לפי דעתי העונש האזרחי היה מגיע להם בהחלט הן למפקדים

והן לחיילים הפשוטים.

(מנשה): העונש האזרחי הניתן למבצעי הרצח בכפר קאסט היה צודק בהחלט

כי ביצוע הפקודה היה אכזרי ביותר ולא שקול היטב. אפילו אם ניתנה פקודה כזאת הרי החייל נמצא אז בשליטה עצמית מלאה ויכול לחשוב היטב לפני ביצוע הפקודה ומשום כך העונש גם צריך להיות ללא משוא פנים הן לפיקוד והן לחיילים

ע. 5: האם פסק הדין צריך היה להחליט גם את השפעת החוץ כלפי הערבים וכלפי מדינות העולם או שיש לראות את כל העניין כדבר פנימי בלבד?
ה. (חבר מחוג הנוער): השפעת חוץ זה ענין של מדיניות אבל המשפט אק קטר כלל עם המדיניות הישראלית כיון שהרשות המשפטית היא שלטון עצמאי שאין לו קשר עם רשות המדינה. מובן מאליו שפסק הדין עלול להשפיע על גורמים חיצוניים. ההשפעה על מדינות העולם בכלל והעולם הערבי בפרט כי זה ענין של פרסטיג'ה.

(מורה): כל מאורע כיוס הן דבר פנימי והן דבר חיצוני הוא ענין בינלאומי. כיוס אין כמעט דבר שמתארע במדינה מסויימת שלא משפיע על מדיניות החוץ ויש לזה השפעה על דרך ראיית הדבר על ידי מדינות העולם בארצות ערב.
ע. 6: כיצד לפי דעתך עלול פסק הדין להשפיע על ביצוע הפקודות על ידי החייל להבא?

ה. (אחד החיילים): מקרה כפר קאסם אינו יכול לשמש להשפעה על חייל בביצוע הפקודה. ברור שכל חייל חייב לשקול היטב לפני ביצוע הפקודה ולהבחין אם היא חוקית וצודקת או לא. החייל צריך להרגיש את מהות הפקודה שניתנה לו ולא לקבל את זה כדבר שרירותי.

ע. 7: האם יש לדעתך ערך לוועדה שבן-גוריון הקים לאחר מתן פסק הדין?
ה. (מנשה): לוועדה יש ערך חשוב כיון שעת מתן פסק הדין עוד לא חמה החקירה במשפט כפר קאסם, עוד לא נחשף באופן יסודי שורש המקרה הזה והוועדה יכולה עוד לנחח את הנעיה מן הפיקוד ועד למבצעי הפקודה. ואולי תגיע סופית מי אחראי על "עסק" נאלה זה.

ע. 8: איך נכנס לפי דעתך ענינו של שדמי לתמונה קודרת זו?
ה. (מורה): ענינו של אלוף שדמי נכנס לאחר פסק הדין כאשר דהן ומלנקי חלו את עיקר האשמה בפיקוד הגבוה ומשום כך הגיעו גם לשדמי וביחוד נפנפו עם ההכרזה "אללה ירחמו" שאומר שדמי בשעתו וזה מראה את יחסו של שדמי לערבים בכלל ולמקרה זה בפרט. הקווא הפשוט של העתון איננו יכול לדעת אם היו גורמים אחרים כגון גורמים מפלגתיים וכו', אך על כל פנים כל הענין הזה מראה שכאן אשם אך ורק הפיקוד העליון ובין היתר גם שדמי. החייל הפשוט איננו אשם.
(גיורא ע): איני מוצא הצדקה בהעמדתו של שדמי לדין בעוון רצח 23 גב-רים, מאחר ש"וועדת זוהר" קבעה את פקודת המעצר כחוקית, ולעומת זאת אין לראות במלים של שדמי "אללה ירחמו" (שעדיין חלופות בספק) הנחיה לביצוע פקודה כפי שנתפרשה ע"י סוין מלינקי.

מ ה נ ע ש ה ב ח ב ר ה

בשיחות התברר החירונית עמדו לדיון הנו איב הבאית:
א. הנסיעה לנתיב הל"ה לעזרה, האם היא מחיבת. פנה התעורר וכוח חריף בין החברה והובאו דעות שונות. לבסוף הוחלט שהיציאה לשבת עזרה היא חובה פרט לספורטאים ולילדי תנ"ך. ב" הובא ענין המקהלה, בזה שמספר המשחתפים במקהלה מבין החברה מועט ואי אפשר לקיים את המקהלה במספר כה מועט של חברים ועל כן הוחלט לאחד וכחח סוער עם ה"זמרים" שלנו, שמוטלת חובה על כל בעלי הגרונות היציבים להשתתף במקהלה, ויש לציין שישנה היענות מצד החברה אם כי לא במלאה.
כתה 2: בערכות שיחוח על הכנון שנת המועמדות לחברות למשק. וכן ארגון חג המשק. יש לציין שהשיחות באות לידי הגשמה. החילונו לעבד שטח אדמה. כמפעל של הכחה לשנת המועמדות. ההכנסות תהיינה מוקדשות למפעל הכחתי שיהווה כעין

בבית החרב

הדמדומים ירדו על מחנה הלוחמים, רק מבעד לאהל המטה הבליח אור חזר. רוח מדברית חמה הבטה על הפרצוף, המחנה היה שקט ורוגע, דריכות ותכונה נרגשת בכלל. הלוחמים היו שרועים על גבי העפר עם כלי נשקם. בצד עמדו דוממים שורות הסנקים והזחלמים. מדי פעם הבהב אור כהה של סיגור שמפירה את החשכה. אי שם בין הסנקים ישבו שפופים קומץ חיילים ושיחה ערה קלחה ביניהם על הא ועל דא. אולם על פני כולם נסוכה ההתרגשות והפחד מפני הבאות, פני כולם הביעו את העומד להתרחש מחר עם שחר. שעה זו היא שעה של חשבון הנפש וציפיה אל הלא נודע. מדי פעם נשמעו קולותיהם של המפקדים שהיו כנוסים באהל המטה. בשעת חצות נראו המפקדים כשכל אחד פונה לעבר יחידתו. ההוראות האחרונות ניתנו. החיילים השתרעו על גבי החול והכינו עצמם לשנת הלילה. אך להרדם לא יכלו, שכובים ומהרהרים היו - מי בכה ומי בכה. הלב מוטה לשמוע כל רחש לחש ולו. הקל שבקלים. הדממה והשתיקה מעיקה על הלב. הרהורים צפים ועולים ושוב נעלמים, הלב רוצה להגות דוקא במשהו עליז ושמח - זכרונות מימי חלדות, הוא הוגה באלה הרחוקים מפה והישנים את שנת הלילה המתוקה במיטה חמה, הלב מהרהר במה עוסקת עתה אם או האשה, ובמה מהרהרת החברה המצפה ומיחלת למכתב. מדי פעם עובר זקיף, כבודות הילוכו מפריעה את הדממה וחות המחשבה ניתק. רוח קרירה שהגיחה ציננה את הפנים. בפאתי מזרח עלתה לה האילת. השמים מחוררים והלילה נמוג. זמזום אוירון שהרעיד את הלב, עורר את הלוחמים משנתם. בקצה המחנה הופיע ג'יפ כשהוא דוהר ברעש מחריד. הוא קרב לאהל המטה ועצר בחריקה, מתוכו נפלט מפקד צעיר וגבה קומה. הרוח עלעלה, בבלוריתו עמד לרגע ופקודה נצטלצלה באוירו של עולם - "15 דקות לתזונה". השאגה הדהדה במרחב המדברי וצללה עמוק באוזן... זה מתחיל - הרהר הלב. 15 הדקות עברו, טרטור המנועים וחריקת שרשרות הסנקים בישרו את היציאה לקרב לעבר מדבר סיני...

...זכרונות מעין אלה עולים וצפים בלב לוחמי סיני מדי שנה בשנה כמגיע תאריך 29 באוקטובר. כל אחד נזכר בחויות שהשאירו ששת ימי מבצע "קדש". כי ימים אלה העניקו לנו את החופש והדרור מפני מרצחים, וזכר הימים לא גז ולא יחלוף במהרה.

מנשה (י"ב)

ה י ו ש ל ו ם

זעם אין אונים יחפורטל
הוד ושע יקיפנו,
אין עוד איש בטל
יום סעו באנו.

... היו שלום נערים.

קדימה הפרא כי באה עת
קרב יהי הליל א' לך רטט,
(רוח פחד תכסך)

החדע אם לא עופרת חנבלך?)

... היו שלום הלוחמים

ברכס אותם הרעם השיג
פגז נדלק, נחרסק, השאיג,
היו אי פעם ואינם
נדם הקרב, נדם.

... היו שלום הבחורים.

משל קרבת האשק

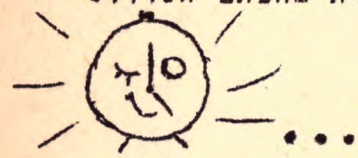

וב אני עומד בפני הסיוור בענפי המשק והפעם לשדות הפלחה. הגשם הראשון נתך זה כבר ערימות עננים ג- חו מפאת מערב הקדירו את השמים והביאו עמן רוח קרירה שציננה את האויר. הת- עטפתי בסודר ופניתי לעבר סככת הטרק- טורים ששם קיויתי למצוא הד לנעשה ב-

פלחה בימים אלה. בסככה עמדו עדיין שורת הטרקטורים דוממים שעליהם גחונים הפ- לחניקים וסוכים אותם מי בשמן ומי בגריש, ומל מכין את מכונת הזריעה. מן הצד עמדו שני פלחניקים ושוחחו על "עניני דיומא". קרבתי אליהם והאזנתי: "יש סיכוי לגשם היום ועל כן אתם צריכים לגמור לזרוע היום את מאתים הדונם תחמיץ שביך הואדיות. אתמול גמרו לזרוע את 370 ד' החיטה ונשאר לנו לזרוע עוד 340 ד' שחח וזה יזרוע יותר מאוחר".

"נו, אז מה אתה דואג כל כך, אנו מספיקים יפה השנה בזריעה ולפי דעתי לא היתה עוד שנה כזאת". העיר חברו. "אבל שכחת שהשנה לא עיבדנו את "מרץ" ושם עומדים כ-700 ד' כרב לתבואות קיץ" - הוסיף השני. כך הם נפרדו ופנו לעבר הטר- קטורים שהותנעו בועש אדיר ואט אט החלו לעזוב את סככת המכונות כשהם מעלים אבק בעקבותם. זה רוחם מחרשה, זה דיסקוס וזה מכונת זריעה, ועוזבים את המקום בדה- וה לעבר שטחי הפלחה. בקרבתי עבר טרקטור שגרר מכונת זריעה שמאחוריה קשורה עגלה עמוסת זרעים. החלטתי לתפוס "טרמפ" ועליתי על העגלה. אז נודע לי שהם נוסעים לזרוע במהדריץ את 170 ד' אפונה. מכונת הזריעה היתה מאובקת, הן עשרות דונמים כבר עברה וזרעה כבר חזרה מן הנגב ששם זרעה 1000 ד' שפניה ו-800 ד' חיטה. הגענו לשטח, הגרעינים נשפכו למכונה והיא החלה בזריעה, תלם אחר תלם כשהיא מעלה אבק רב. בסיום הזריעה עומד השטח משורטט בתלמים הזרעים והפלח עומד ונהנה מפרי כפיו ונושא את עיניו לשמים שמתקדרים שירו את האדמה בגשמיים הב- רוכים.

שלום ולהתראות מהכתב הנודד.

בקצב הזמן

כנס נציגיל כיתות י"א שנערך הפעם במשקנו נפתח במסיבה רבת רושם הנושאת את השם: "בני הנעורים בעשר השנים".

שתי שיחות החברה שהתקיימו לאחרונה עמדו על רמה... (נו, נאמר את האמת?) לא גבוהה ולא בינונית אלא...

חברה, בואו נתחיל להעריך את עצמנו. ביום אחד עזרה לנחית הל"ה לקחנו את השיא בהוצאת ג' ינג'ים.

שלא כדרך השיגרה נערך יום ספורט בשכבתנו. טוענים שהיה נחמד.

הצילון!! החברה קורסים משיעורי בית והמוח מתמלא בטבלנות. לאו ונרנה את...